

עין משפט
נר מצוה
לד:

כו א מ"י פ"ב מהל' י"ט
 הלכה ט:
 כז ב מ"י פ"ה מהל'
 מעשר הלכה כח
 (ש"ס י"ד ק"י) שלא כמ"י
 (ק"י):
 כח ג מ"י שס פקד ד
 הלכה יא:
 כט ד מ"י פ"ג שס הלכה
 ז:
 ע ה מ"י פ"ג מהל' שבת
 הלכה טו ופ"ה הלכה
 כה:

רבינו חננאל

[illegible]

המביא פרק רביעי ביצה

[illegible]

תַּיִנוּקוֹת שִׁשָּׁנִי וּבֶן־וְהַעֲיִיב
שִׁיּוּלִין לִלְכוּל אֲכִילָה
עֲדֵי עַד שִׁירָאוּ מִן הַיָּתִיז אוּ מִן
הַחֲזָר מִ"מ אֲכִילָה שְׁבַת חֲסוּדָה וְעֲרָא
שֶׁלוּ קֵבַע וְיִזְיוֹן שְׁמִינִי יִבְשָׁתָה לִלְכוּל
הַקּוֹבֵעַ אֲעִ"פ שֶׁעֲבָר אֲכִילָה וְנִקְטָ
תַּיִנוּקוֹת לְרִכּוּחָ אֲעִ"פ שֶׁאֵין לָהֶם
חֲמִשָּׁה גִּרְדָּה מִשָּׁעָה יֵם לָהֶם:
בְּנִי וּבְנֵי אֲבוֹתָיִן אֲבִיחָה
עֲרָא: פִּי בִירוּשְׁלָמִי דִּקְרָא
כִּנּוּי אֶבֶן אֲכִילָה גּוֹפִי' הַחֲסִיעִינִי דְגֵלָה
דַּעֲדוֹ הַלֵּיחִס שֶׁס' לִיכָּר:

הא בשאר שני שבוע לא. דשנת
אקטעניו וכלל דשמעתין כל
היכא דר"ל שקובע קובע בלא ראי'ת
פי' הכי'ת כמו אס הכניס דרך
(שערס) [דרך גנות וקפיפות]:
אי' ה'י מאי אריא שבת אפ' בחול
נמי. א' הכי דטעמא משום
דקבע' דבדורו אפילו בחול נמי וכו'
משום דלאטקין לאשמעינן הכנה
ומכלאן איז טוטל לפיק נקט שנת
היא מתני' קמשמע תר' דדבורו
קובע ואשמעינן דין הכנה דאי'
משמעין בחול דבורו קובע דהיי
דבוחא אפ' פלוגתא דכנה לאשמעין
מתקום אחר פטירות מתקום אס
בננס לאוזר (א) צריך שירשע ולומר
סגי לומר מכלא איז טוטל משמע
דמתקט שנת לעיני טבל דשנת קובע
בטבל בשאר ימי שבות אי' ה"פ
לאשמעין בחול דדבורו קובע ופסהנא
לפלגו פלוגתא דכ'ה וכו' שני גבי

הנחות כדאיתא לעיל ולא נהירא דפרושים לעיל דלג שיך פלוגמיהו
דא קמ"ט דשבץ טובין הוא אצל ב' לכן נקטיניהו
 לענין שבת דלגב אורייה דהכנת שבת לשמועין חדוש אחר
 דהייבא דהומינו לשבת דלגב אקור אלמ משום מעשר המעורב (ו) ואם
 לא דאקור מתוקן וליא לא אמרינן הואיל ונתקלה כצביל מעשר שצבוכו
 ונתקלה אצל היום הואיל ונכבדה תרומות ומעשרות לא היו אלמ מדרבנן
 והכי דייק ליה מדתני עומד אדם על המוקלה וכו' משמע הא כבאר
 שני שצב לא יעמוד לכחלה הא אם עבר ותקנו מתוקן אבל אי
 ס"ל לתנא דמשום איקור מוקלה לא תקנו שעבר ותקנו הכי ה"ל
 העומד על המוקלה ע"ש כצביעות ואומר מכאן אני נוטל למהר הרי
 הוא מן המוקן ודייקין מיהא הא כבאר שני שצב אינו מן המוקן:
 והלא

שאני הסס כו'. לדאיה אחשבה דנדורו שקראה חמילה: אי הכי, הך בשבט לשמעין בחול ובסדר ורעיש והכא ליפלוו בהכנה דגחול הכי נקט גבי שבט לנאשטעוין מלחא אחרייה אבז אורחיה דלעטריי אלמא משום מעשר בלבד אלח הכנה אחיה שאס נאז חלס אחר מוקא וזו שלא תקול דהו מוקא מחמת איסור טבל הוא ונאסיה מדעא מוקא מחמת איסור ויהי שמעין ליה ממחתימן מדקתני עומד אדעשי שבו אלח הכי קאמר הא בשאר שני שבו לא יעמוד ויאמר כן למחא דאיסור מוקא נמי לא פקע מיניה הכי הוה ליה למחני העומד מהו המוכן ודייקין מיניה הא בשאר שני שבו איז מוכן לא נמי ויהי וזו מהו המוכן ודייקין מיניה הא בשאר שני שבו איז מוכן לא

ערב שבת כשכניסית. שאין מעשר טובה בה ואין מחוסר אלא הומנה. והי"ה כמעשר ובשאר שני שנים אלא אחרת למחלה נקט דקתא מוקפה לאו מעשר הוא דגרונגות ואמקיס הן סתם מוקפה ואין רגילין לשער קודם גמר מחלטה: ואומר מבואן אני נוטל למחר.

וסגי בבתי דים בבירה: עד

וַיֹּמַר מִכָּאן אֲנִי אוֹכֵל
עַד שִׁירְשׁוֹ וַיֹּאמֶר
תָּנִן הֵחָם ^אתִּינִיּוֹת
שֶׁבֶת וַיִּשְׁכְּחוּ וְלֹא
יָאֵכְלוּ אֵלָּא אִם כֵּן
עֲבִיר תֹּאנִים בַּחֲצֵרוֹ
אוֹכְלִין מִזֶּה ^בעָרָא
דִּבְרִי וְנִמְנֵי שִׁירְשִׁי מִזֵּי

והרי הוועטנו לאכילת שבת והוקבעו.
והוא דנקט מיעוטות כרובא היא
לדאשמעין דיש להם מחשבה ע'
מעשה המצוות ודלמאמרין ככלל שומעין
(וחזין דף ג'). ותאניס דבר שנמרה
מלאתכן הוא א"כ' שש עילין
לקליעות ואו לגרורות ושמעין מינה
דבר שנמרה מלאתכן שומעין קובעת
למעשר בלא ראיית פני הכות ודבר
שלא נמרה מלאתכן לא שמעין
אז קבעו אז לא קבעו: קבעו: ושמעין
המעשר **תאניס** השומעין תאניס
בכור: **קבוע**. לישבן לעשות מכן
מאמרין ללכת לעשות מלאתכן

קניעות ונחמה נעשו קניעות ודרכן
בנעול: **וְהָיָה וְכִי יִבְרָא אֶלְכֶם חֶסֶד**
עַרְוִי וְסֻרוּרִי. מלעשר דאין חסד
קניעות דרשי' פנים אלף דבר
שנמנה מלכאחו. ומעביר ליה לרבה
שבת מי הוה חסד אלף ערדי' מיהי:
מסו **שקבע מוקף למעשר**. מוקף
היינו לא נמנה מלכאחו: **בְּדִרְכֵּי שֵׁלֵא**
נְהוּרָה מִלְּכַחְסוֹ. לישנא יתירה הוא
גמרא פ"ל ש מוקף ונכח ב'פסחים':
כיון דכתיב וקראם לשבת עונג. כיון
דלקיי אסלה דדיה עונג קבעה
סאין ש' עוד ש' ערדי' אלף ש' לשבת
קבע: **שָׁכַם קִנְיָנָה**. אס יתרה לשבת

אסורה אף למוציא שבת ואם לא יתדה לשבת בשבת אסור לכל
שאיננה לעולם קבע היא קרייה אבל למוציא שבת מותר דלקמן(י):
על המוקסא. ומהמה לא נגמרה מלאכתו עד עמה: **שביעית**
לאו דא עשורי היא. נפקא לן במכילתא^י מואכלו אכיווי עמך ויתרה
ואכל בית השדה (שמיני כג) מה היה ואכלת שלא ממשער אף אדם אוכל
שלא ממשער: **היה נמי לדסור.** לחלוט למחר משום מעשר: **אף**
טעמא. בשאר שני שבע לא הא בשאר שני שביעית לא קבע
למעשר בלא ראיית פני הבית ואפי' בדיק אינו נקבע אלא בכניסתו
דרך שערים כדלמירין בהשוכר את הפועלים (ב"מ דף פח.) וזה
בשנכנס לא קבע דהא לא נגמרה מלאכתו ואמר לעיל דאין חזר
קובעת אלא בנגמרו וזהו וחסר שרין כדלמירין בהשוכר ואמאי
נגמט ומתינוי שביעית למיסר שאל שנים לאו משום תענית דשבת:

עוה"מ משום דבזריה הוא: מאי אריז שבת. מאי אריז לשמעוני
דלאפלטו ג"ש וז"ה דבזריה: הא קמ"ל דעכל מוכן הוא כו'.
לפלטוי דהכנה מהא גמי הא דהדיה דשכאר שי שנוע איזי אקור
ועבר ותקני מתוקן ומוחר לאכלוי ולא אמרינן לא מהניא ליה הזמנה
הקמ"ל כיון דהגבהה תרומה ומעשר דאמרייתא שבת שר אין לן
על המוקפה למחלה בשביעית ולא מצי למדוק מינה אקור שכאר
קבע ליה דבזריה ומחייב דמעשר ולמחר אכיל ליה בטביליה דאי ס"ל
ול המוקפה ערב שבת בשביעית ואומר מכאן איזי אוכל למחר הרי זה
מד אדם על המוקפה ע"ש בשביעית ואומר מכאן איזי אוכל למחר
השאה לא שמעני מדייק דנתקם משום מוקפה אלא משום מעשר:
והלא

מסורת הש"ס

[illegible]

נדה אור השלם

1. אם תשיב משבת
רגלך עשות חפצך ביום
קדשי וקראת לשבת ענג
לקדוש יי' מכבד וכבודו
מעשות דרכך ממצוא
חפצך ודבר דבר:
ישעיהו נח יג

הגהות הב"ח

(א) תיב' ד"ה אי הכי וכו'
אם כנמן לאזנר למר צריך
שירשים ולמר קני לומר
וכו' בפלוגתא דכ"ה:
(ב) ד"ה הא וכו' המעורב
בו ואם נא:

גליון הש"ס

גמ' אה' שבת לא תקבע.
עין פסחים דף קה ע"א:

הגהות הגר"א

[א] תוב' ד"ה ואומר כי שמתי הוא ומשני דמקלה דכ"ה עדיף ומתמירין טפי ומקס' דמחלפ' שטתיהו דכ"ה דלעיל קאמר באומר דזו וזה חמי טעל למחר עמי ויבא קאמר דע' שירשום ומשני דשמי הכא דלקנ' בידים כ"ל וז"ל ואף ש"ל דהוא הוא הלשון לפי דבר רבא שם (דף ק"ו) מ"מ אין משמעות הלשון דע' שירשום:

מוסף רש"י

כיון דכתיב וקראת
לשבת עונג קבוע.
דעת עונג חקיקי מל
סוף עונג (ושבד דעת)
ואפילו חילת ארעי דעת
חשובה קבע למעשה
(פסחים קה.) דעבד מוכן
הוא אצל שבת. שאין
מקבל אלא חסיד ויחס
כאדם עונג על דברי
חכמים שאסור לתרום
בשבת ולעסקי מחוקין
ומתורן וטעמיה
(שבט צח.)

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones